

1875

1 COMMISSION FOR ... KJØBBENHAVN.

4 35 287 077

Seiflers Vise.

Allegretto.

N^o1.

1. De Folk der boer ne. de paa Jord, deres Ge. myt. lighed den er
2. De Folk der boer ne. de paa Jord, deres God. mo. dig. hed den er

1. stor! De Folk der boer ne. de paa Jord, de. res Ge. myt. lig. hed den er
2. stor! De Folk der boer ne. de paa Jord, de. res God. mo. dig. hed den er

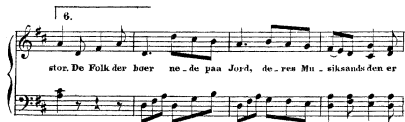
1. stor! Naar de blot har lidt Smaaamyt i Fik. ken, gi'er de dem
2. stor! Faar blot en Svindler dem først fat i Nak. ken, hand. ler han

1. li. ge. strax Fok. ker i Vold; saa kan De tro der er Slag i Bu.
2. med dem omtrentsom han vil; selv om han hjæl. per dem helt ned i

1. tik. ken, de gaa sgu in. te a. vej'n for et Sold! De Folk der
2. Kra. ken, Mi'er han E. tatsraad og Rid. der der. til.

6.

stor. De Folk der boer ne - de paa Jord, de - res Mu - siksands den er

stor! De Folk der boer ne - de paa Jord de - res Mu - siksands den er stor!

3. ||: De Folk der boer
 nede paa Jord,
 deres dramatiske Svag er stor :|
De kunde gjerne gi'e ud Millioner
hvor slige Summer kan var dem forandt,
blot for at se et Par Decorationer
reiser de hele Jorden rundt.
4. ||: De Folk der boer
 nede paa Jord,
 deres politiske Færd er stor :|
De samles og vrævler blot om Et og Andet,
om Hæren kan uden Vaaben bestaa;
men naar Fjenden staar midt i Landet
saa er det tidsnok at tænke derpaa.
5. ||: Blandt dem der boer
 nede paa Jord,
 lever et ganske mærkværdigt Corps :|
De kalder Folk, der har Penge, for Bæster,
skjøndt hos dem selv maa den ej være slø,
Tredstindstyre Tusind Krøner til Fester,
gl'er deres Anfører ud som en Røg.
6. ||: De Folk der boer
 nede paa Jord,
 deres Musiksands den er stor. :|
De haager dem strax ved de nyeste Moder,
har undertiden lidt søre Ideer,
selv et Orchester der ej kjender Noder,
sværmer de for paa Zigeanermandeer.

Friervisen.

Allegretto.

N° 2.

SEIFLER. 1. Ja! jeg skal si - ge Alt hvad Hjer - tet læg - ger mig i
 MINKA. 2. Ja! hvis han blot vil hjæl - pe hen - de ud af En - ke -
 SNUP. 3. Jeg me - ner jeg er ble - ven ne - der - dræg - tig skudt i

1. Mund, thi da jeg saa dig ex - plo - der - te jeg i sam - me
 2. stand, saa tror jeg nok at jeg faar Lov at ta - ge Dig til
 3. Dig, og jeg kan og - saa mær - ke Du er ræd - som væk i

1. Stund. MIN. Ja Du er sød! SEIF. Aa jeg seer me - get bed re ud ved
 2. Mand. SEIF. Saa kom da lad on slut - te Elskovs - pag - ten huld og
 3. mig. Du ku' s'gavne - re mug - gen om jeg er en liv - lig

1. Lys. Kom giv Din Ven det al - ler - for - ste vær - me El - skovs
 2. tro, og saa gaer vi paa Li - vets Keg - le - ba - ne beg - ge
 3. Gut, kom, lad mig tryk - ke Elskovs - Kys - set paa din lil - le

1. kys. MIN. Nej Mo'er hun si'er: jeg maa ej! Mo'er hun si'er: jeg
 2. to. MIX. Hvis Mo'er hun si'er: jeg maa nok. SEIF. Mo'er hun si'er: Du
 3. Trut. Men hva' si'er Mo'er? DR. Du maa nok. SNUP. Gud' hun si'er: jeg

1. maa ej! Ma - ma hun vil selv helst le - ge med.
 2. maa nok! BEGGE. Skal vi gaa og spør - ge Mut - ter ad.
 3. maa nok! kan Du se det gik jo som en Sok.

1. SEIF. Ja! men det vil jeg ej, ja men det vil
 2. DRON. Mo'er hun si'er Du maa nok. SEIF. Mo'er hun si'er Du
 3. ALLE. Mo'er hun si'er han maa nok, Mo'er hun si'er han

1. jeg ej; Snup faar nok Ma - ma paa Gled.
 2. maa nok. ALLE. Mo' - er si' - er $\left\{ \begin{array}{l} I \\ VI \end{array} \right\}$ maa nok.
 3. maa nok. Nu gaar Al ting som en Sok.

En Snærpæ.

Allegro moderato.

N° 3.

1. Her ser De en Fru - e paa Mo - de - fa -
2. Der er no - get Kjøkt ved de For - mer man

1. con, ej sandt det er gru - e - ligt saa jeg er fjong! Med Hatten i
2. ser, men om de - res Ægthed snart tvivler En - hver; saa en - ten man

1. vej - ret og Læn - ker om Ben, jeg bag - til er
2. nu er for - lørn el - ler ej, kun li - det det

1. snæ - ret og helt snæ - rpæ ind. Skjændt gru - samt ge -
2. du - er man er skabt som jeg; thi Fler - tal - let

1. ne - ret, dog let som en Hind, man ser de - mimond' kledt snart
2. bru - er at ud - stop - pe sig. Naar ved et Rendstensbrædt jeg min

1. li'e - saa Gjong. Men at bue - re Drag - ten smild, det skal der
2. Kjo - le let lof - ter op saa si'er hver Nar: Aa! det er

1. Mod - der skal Mod - der skal Mo - de - da - mer til.
2. Vat - det er Vat - det er Vat - ter - sot hun har.

3 Se bjemme der si'er
mit knarvorne Lam:
Ej Moden jeg li'er,
den er mig for stram!
Hun kun kan forklare
vi Skjorter ej haer',
for derved at spare
paa Vadsken! Ja ber
er de Ægtemænd Narre
just li'esom hos Jer.
Og saa skjulder han,
og saa smulder han
fordi jeg gjør formegen Blaet;
han er et Skind -
han er et Skind -
han er et skindsygt gammelt Blaet.

(tales:) Snaap: Men hvad betyder
den Muppe der hænger foran?

4 Aaa! Du skal ej lagge
Betydning deri,
dener et Slags Dulle
for vort Driveri;
naar vi er i Tojjet
og blot har den paa,
saa kan vi paa „Strøjet
saa rolige gaa!
Thi Folk er fornøjet
blot man kan forstaa
at dupere dem.
Muppen vises frem -
ja saa skal til Prøve vi
paa en Gade -
paa en Gade -
paa en Gadesymphoni.

En krænket Aftenstjerne.

Tempo di Valse.

No. 4.

1. Se jeg er i Sandhed be - drø - ve - lig stemt, saa
2. Men hvor kan det nu fal - de Hyr - der - ne ind, at

1. næ - sten jeg har mi - ne Tril - ler for - glemt; De ved maaske
2. beg - ge paa os stuk - kels Smaa - pi - ger Vind, de Sje - le maa

1. ej hvad der nye er mig hændt, og det tænk dem blot i et
2. først dog paa Va - rer - ne se, før de o - ver os væl - ter

1. Præ - ste - con - vent. Nu har paa Tri - bu - nen saa læn - ge jeg
2. Jammer og Vee. Men Sa - gen er vist, at naar til os de

1. staaet, og al - drig en e - ne - ste Præst har jeg flaaet, og
2. kom, saa føl - ded' de hur - tig en null - de - re Dom; saa

1. saa vil dog Præ-ster - ne ryd - de os væk, for -
2. selv de med vor ra - ske Me - nig - hed sang, for -

1. di vi syn - ger dau - di, dau - di dau - di dau - di
2. tryl - led dau - di dau - di, dau - di dau - di dau - di

1. di da dau - di, er den ej fræk for -
2. di da dau - di, vi har Ta - lang! for -

3. Dog atter jeg smiler saa glad, thi nu har
vor By's vise Fædre nok gi'et dem Svar.
Ja Gud! hvor de dog paa det Hele har Syn,
det lader s'gu til, de gaar ret godt i By'n.
Aa! slikken Forhandling, det var lute Grilln,
de talte om Figaros grønne Gardin,
og kjæmpede for os, saa ænsten jeg tror.
||: de selv har sunget daudi,
daudi, daudi, daudi!
di da daudi
hos os i Kør! :||
4. Men nu skal de høre, jeg tænker som saa,
og det har de Vise vist ogsaa tænkt paa:
De Guder i Valbal sang hvad de fandt bedst;—
Og Guderne maa jo staa over en Præst.
Se nu har jeg regnet den ud, at naar jeg
Blot aldrig mig viser mer paa Båløvs - vei
saa tør jeg nok syngte med Føt og med Klang
||: mit velbekjendte daudi!
daudi daudi daudi!
di da daudi!
Som Aftensang! :||

Revuevise.

Allegretto.

N° 5.

1. Se først er der Sla - get se først er der Sla - get som
2. Og saa er der Kas - sen, og saa er der Kas - sen for

1. i Tern - drup - lund blev ud - kjæm - pet me - re med
2. Braud - as - su - ran - ce, der skju - ler mærk - væ - rdigt sit

1. Ham - mer end Muns!, og tænk dem blot der - til var
2. Regnskabs Ba - lan - ce; mens For - man - den skaf - fer sig

1. Grundlo - ven Grund. Og Næ - ver - ne faldt nok med Pro - per - hed der,
2. dob - belt A - van - ce. Er Maanden end dri - stig saa si - ger han dog,

1. det er det man kal - der et Folk i Ge - vær,
2. det er det man kal - der „den ny Løn - nings - lov,

1. det er det, man kal - der et Folk i Ge - vær!
2. det er det, man kal - der „den ny Løn - nings - lov!

3. ||: Saa er der Barberen, :||
som var med i Leg'n
han vilde nok ha' lidt formeget af Steg'n;
men blev som Fagl Phoenix dem dog lidt for Klein,
sig selv som den Første paa Skandsen han ser,
||: det er det man kalder for en Pio - ner :||
4. ||: Se Socialisten :||
han tænker som saa,
hvorfor skal vi trælle og slide fraSmaa,
og dog kan de Store det Hele skal faa;
nej de skal s'gu dele det uden Pardon,
||: det er det man kalder en „Menteconvention“! :||
5. ||: Saa er der Tivoll :||
saa er der Tivoll — Bestyrelsen, se
om den man man helst være ganske discret,
den sover saa godt paa den hule Entre.
At ligge i Dvale gefaller den bedst.
||: det er det man kalder en Feriefest! :||
6. ||: Og saa er der Tuborg, :||
der synger med Klang
hver Dag i Avisen sin Svanesang.
For der er nok næppe til Øllet engang,
men nu skal der laanes Een der kaldes Ti
||: det er det man kalder for „Bierfleri“! :||

Hundemennesket.

Allegretto.

N° 6.

1. Po - li - ti - et paa Maa - nen lod ny - lig gaa ud, ved
 2. Men i vor Tid ej un - der - ligt fin - de man kan om
 3. Ja I husker nok dem, der i - gjen blev sendt hjem, blot for -

1. tryk - te Pla - ca - ter et rædselsfuldt Bud! Det lod at hver Mop - pe skal
 2. Hunde - ne mi - ster den smu - le Forstand; thi Men'skene selv er saa
 3. di at de ej sag - de Andet end Nej! der var Vrav i hver By, de sku'

1. sæt - tes i Baand, el - ler og saa paa Timen strax og g'le sin Aand. Og
 2. ga - le, de strax bur - de klippes paa Tyr - ke - ma - ner med en Sax. Se en
 3. vælgen paa - ny, og der - før - tes en Kuup med Hujen og Tramp. Og som

1. sees de paa Ga - der - ne gan - ske allein, ska' de ryd - des a' vej'n, af et
 2. Hund kal - des gal, naar den lø - ber Ga - lop, naar man aabner dens Krop og saa
 3. A - bel i sin Tid blev myret a' Kain, da han gik ham i - vej'n, saadan

1. By - bud med Tegn. Bar - - ba - - risk nu fø - - res mod
 2. fin - der en Prop; men naar Væb - - nin - gen lø - ber og faar
 3. gik det med Klein. Men at hol - - de paa Tramp og la'e

1. Hun - de - ne Kri', men det kal - des slet ik - ke
 2. A - po - plex - i, saa kal - des det slet ik - ke
 3. Klein dum - pe i, maa jeg spør - ge er det ik - ke

1. Dyr - pla - ge - ri, Bar - - ba - - risk nu fø - - res mod
 2. Dyr - pla - ge - ri, Men naar Væb - - nin - gen lø - ber og faar
 3. Dyr - pla - ge - ri, Men at hol - - de paa Tramp og la'e

1. Hun - de - ne Kri', men det kal - des slet ik - ke Dyr - pla - ge - ri!
 2. A - po - plex - i, saa kal - des det slet ik - ke Dyr - pla - ge - ri!
 3. Klein dum - pe i maa jeg spør - ge er det ik - ke Dyr - pla - ge - ri!

Den moderne Jacob v. Thybo.

Allegro.

N° 7.

1. Ja jeg er en Krigsmand af den søg - te Sort, en af
2. Før - le - den da Veb - nin - gen paa Fæl - leden kom,

1. dem der al - tid sæt - ter haardt mod haardt, til Stra -
2. saa var der en af min De - ling, som tum - led

1. bød - ser er jeg vant, hel - ler grov end lidt ga - lant, end -
2. galt med sit Ge - vær, og for - re - sten var lidt tvær, og saa

1. skjøndt jeg ik - kun er en lil - le bit - te Løj - te - nant; men
2. lau - ged jeg ham en med mit jom - fru - e - li - ge Sværd; thi

1. jeg bli'er kaldt et Mon - ster for he - le Ar - me - en, skjøndt
2. naar Hu - sa - rer - ne gi'er Of - fi - ce - rer - ne paa Ta - den se

1. jeg ser ud som knap jeg var slup - pen fra Bie - en; men
2. saa skal By - ens Bor - ge - re sku - se ha'e paa Smu - den, for

1. der - for skal de ag - te paa, for - ag - te skal man ej de Smaa, en
2. der - ved net - op hæv - der man, de Me - ni - ge dres - se - res kan, naar

1. lil - le Of - fi - eer han kan s'gu og - saa slaa.
2. blot de kom - me un - der Een med min For - stand.

3. Da Serberne havde gjort paa Freden Brud,
fik jeg ligestrax fra Saltan Murad Bud:
Han har hert at jeg er se'lg,
og at naar jeg ta'er paa Vej,
blifer Serberne, som Vaebningsmanden, gjort til Billedse'lg.
Han loved mig, at naar jeg havde g'let dem paa Snoske,
ska' Underofficererne mig følge hjem i Droske;
jeg svared ham lidt skjæmtende,
jeg skal først over, kjæmpende
i Lejren og holde Styr paa Femtende!
4. Naar jeg saa har lagt en væddig Haand
paa den blodige Opseersaand,
som der hersker i vor Lejr,
har jeg først ret vandet Se'ler,
og bli'er i Telegrafens maaske rædsomt rost af Meyer.
Saa fejler det jo ikke, en Dag naar jeg sidder
og sælger Billetter paa Banen, bli'er jeg Ridder;
se saa er den gaende,
jeg har bevilst dem slasende,
en lille Officer er s'gu forsaende.

En af Taarbæknationen.

Andante.

Mehul.

N^o8.

1. Min fjor-ten-de Vaar knap jeg sku - er, med Fa -
 2. Som, re gik vi os sta - dig for - meer - te, og vi
 3. Men nu tror jeg nok jeg tør si - ge, at det

1. mi - lien til Taar - bæk jeg ta'er, i eet
 2. op - da - god snart Man - ge - len, he - le
 3. He - le vi har ta - get med, vi har

1. Vie - rel - se - ind man os stu - er for
 2. Strand - vei - en vi an - nec - ter - te helt fra
 3. skabt os et nyt Isra - els Ri - ge, til

1. Land - luf - ten er jo saa rar. Hvor vi sværmed ved E - re.mi.
 2. Taar - bæk til Tri - an - ge - len. Men de An dre end nu os ge -
 3. Som - mer for - ly - stel - ses - sted. Nu ly - der hvert Navn uden

1. ta - - gen tog i Gæns-set vor Fro-kostran-son; men
 2. -ne - - red og paa An-stalten gjor-de Bal-lon, for
 3. Hed- - ning, Mel-chi - or, Le-vy, Ben-dix og Cohen; Gindrup

1. dengang var det skilt med Me-na-gen vi var de eneste af vo-re-ses Na-
 2. der var end-nu ind-lo-ge-ret Alt for Faa af vo-re-ses Na-
 3. selv er den e - ne-ste Hedning ellers er det udelukkende vo-re-ses Na-

1. tion, men dengang var det skilt med Me-
 2. tion, for der var end- - nu ind- - lo -
 3. tion, Gin - drup selv er den e - - ne - ste

1. na - gen vi var de eneste af vo - re - ses Na - tion!
 2. ge - ret alt for Faa af vo - re - ses Na - tion!
 3. Hed - ning, ellers er det udelukkende vo - re - ses Na - tion!